

Szirmai István látogatása a Lapkiadó Vállalatnál

Szirmai István, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja csütörtökön a Lapkiadó Vállalathoz látogatott. Kókai Imre, a lapkiadó pártvezetőjének titkára tájékoztatta a vendégeket a szerkesztőségek munkájáról és a feladatokról.

Ezután Szirmai István Komoróczy Sándornéval, a VII. kerületi pártbizottság titká-

rának társaságában meglátogatta a Magyar Nemzet, a Magyar Hírlap, és a Film, Színház, Muzsika szerkesztőségét, majd találkozott a kiadó lapjainak szerkesztőivel, munkatársaival és a feladatokról.

Kádár János elvtárs beszéde Győrött

(Folytatás az 1. oldalról.)

való. Megfelelő időben nyújtottak segítséget a testvéri osztálynak, s ezzel végső fokon — ahogyan minden jó ügynél lenni szokott — a közös ügyet, az országot, a népjárványt és jövőjét szolgálták.

Parasztságunk nagy történelmi érdeme, hogy megértette a párt, az idők szavát és a mezőgazdaság szocialista útjára lépett.

A mezőgazdaság szocialista átszervezésével — állapította meg Kádár János — befejeződött a szocializmus alapjainak lerakása hazánkban és napirendre került a szocialista társadalom teljes felépítése. A párt azóta is elvi politikát folytat, a mezőgazdaság és a munkás-paraszti szövetség kérdésében is. Példákkal mutatta be azután, hogy az elmúlt tíz esztendőben mekkorát fejlődött nagyszerű, szocialista mezőgazdaságunk.

— A párt és a kormány általános politikai irányvonalát is következetesen érvényesítjük — mondotta ezután — szoros együttműködésben a munkás, a paraszt és az értelmiségi tömegekkel. Erősíteni kívánjuk a kommunizmus és a pártokivüliek, a különböző gondolkodású emberek, a hívők és a nem hívők egységét és közös munkáját. Az embereket elsősorban aszerint különböztetjük meg, hogyan állnak helyt a munkában, a szocialista építésben. Eszerint becsljük őket, s azért fogunk dolgozni, hogy eszerint részesüljenek az elért eredményekből is. Tisztelettel tekintünk minden magyar állampolgárra, aki becsülettel és tisztelettel végzi el munkáját.

Végül Kádár János a Központi Bizottság, államunk vezető testületi és a maga nevében szívből gratulált a szocialista mezőgazdaság, a termelőszövetkezeti mozgalom úttörőinek; mindazoknak, akik a mezőgazdaság

Országgyűlési bizottság ülése a gyárban

Az országgyűlés ipari bizottsága Molnár Ernő elnökletével csütörtökön a Ganz-MÁVAG Mozdony-, Vagon- és Gépgyárban tartotta meg ülését, amelyen részt vett Kovács István, a kohó- és gépipari miniszter első helyettese is. A gyár tanácstermében Csergő János vezérigazgató tájékoztatta a képviselőket az ország ipari fejlődésében oly jelentős szerepet betöltő gyárörzés munkájának eredményeiről, közeli és távoli terveiről, s a fejlődéssel együttjáró és megoldásra váró problémákról.

A vezérigazgató a továbbiakban ismertette a gyár terveit, s ezek között említette meg, hogy a hagyományos termékek mellett vízgépek, vízturbinák, hidak, dauk, vasszerkezetek, vegyipari gépek gyártására is készülnek.

A képviselők ezután Csergő János kalauzolásával gyárlátogatáson vettek részt.

Egész évben új cipőben

A címhez a rigmus kedvéért hozzá kívánkozik még egy sor: járhat vízben, sárban, hóban...

Hol van ilyen cipő? Hadd szaladok érte! — kiáltja az olvasó velem együtt, és viszsza gondol a Magyar Televízió Magyarázom a mechanizmust című adására. Dr. Agy két figurán ugyebár bemutatja: lehet olyan cipő is forgalomba hozni, amellyel, ha vízbe lépünk, egyszerűen leolvad a lábunkról. A másik ilyen cipőtípus pedig a talpánál fogva lángra lobbant, ha égő cigarettára lépünk vele.

Karikírozás ide, karikírozás oda, vannak nekünk jó cipőink is. Kisebbszerencsével is sikerülhet ilyesmire szert tenni, sőt raffinált módszerrel mindig új maradhat a cipő a viseléssel is. A példáért átnéztem a pult eladóloldaláról a vásárlói oldalra. Kellő gyakorlat hiányában a Széchenyi téri Minőségi Cipőbolt üzletvezetője kalauzolt. Egy bíráló cikkem kapcsán ugyanis megígértém neki, hogy alkalmasint meríték olyan élményeimből, miszerint nem minden vásárló angyal,

vagy legalábbis vannak közöttük fekete tollazatúak.

S. A.-né szegedi fiatalasszony is minőségi cipőre vágyott, röviddel a Minőségi Cipőbolt megnyitása után. Vásárolt is 320 forintért egy pár fekete borjú velúr gálacipőt, amelyet nyilvánvalóan kímélni kell viszontagságos időtől, víztől, sártól, latyaktól. Augusztusban beállított az üzletbe, hogy cipője talpa levált.

— Asszonyom, készségesen kicseréljük az Ön cipőjét azonnal — válaszolták, hogy védjék a márkát és megtartásuk a kedves vásárlót, s már blokkolták és csomagolták is az új párat.

Időközben ezt a fajta cipő árát is csökkentették, s ez év januárjában már 280 forintot blokkoltak érte, amikor S. A.-né a második pár cipőt is visszavitte az üzletbe.

— Nincs már magukhoz bizodalom — csicseregte méltatlankodást színélve —, ennek meg kirohadt az oldala. Ugyanazért az érte most kaphatok két pár másféle típusú cipőt is.

— Majdnem így van, kedves asszonyom — stettek rendelkezésére állni.

Az állítólagos „kirohadás” azonban másról árulkozott, hiszen mai szóval élve „az üzletvezető sem most lépett le falvédőről.”

— Végtelenül sajnáljuk, asszonyom — mondották neki —, cipőjét azonban ezúttal nem tudjuk ismételtel kicserélni. Elküldjük ellenben minőségvizsgálatra, amely majd megállapítja, hogy mitől eredt ez a rejtélyes szakadás. Ránézésre, ugyebár, erőszakos behatolástól...

— Úgy gondolja, hogy szándékos rongálástól?

— Hát ezt azért nem tettezzük fel. De ki tudja?

— Ne küldjék sehova, egye meg a fene, de legalább

stoppolják be — kérte enyhültebben.

— Ezt megtehetjük azonnal, addig is tessék helyet foglalni — vigasztalták, majd előszólították a raktárból az öreg mestert, aki ott helyben szokta korrigálni a lábbelik kis hibáit. — Jóska bácsi, van itt egy expressz munka!

— De hiszen ezen látszik, hogy nem szakadás, hanem vágás, csak utána feszegették — méltatlankodott az öreg, s véleményét nagyon is hallotta S. A.-né, aki hirtelen elvörösödött. S mit kerteljünk tovább? S. A.-né maga is elismerte — és most már sokkal csöndesebb hangon, mint ahogy kezdte: bizony a cipőt zsillettel vágta meg, hogy harmadszor is új lábba illesztesse, illetve most már két pár olcsóbbhoz, ugyanazért a pénzért.

S mit tett az üzletvezető? Udvarias, jó arcot vágott az esethez, amelyből viszont olyan tanulságot lehet levonni: ilyen példánál nem ártana ráírni a blokkra a cse-re időpontját, hogy a visszavételeknek elejét vehessék. A népgazdaság kárát ugyanis ilyen konkrét esetek kapcsán könnyű kimutatni. Mert mi kell az új cipő megromlásához? Zsillet, kés, vagy feszegetés, azután replikázás, hogy a boltvezető hanyatt essen udvariasságában a kivételesen nagyhángú vásárló előtt. Ha rajtam múlik, a zsilletes cipőt be sem stoppolattam volna ingyen, viszont jegyzőkönyvi „dicséret”-ben részesítem a „furfangos” vásárlót, hogy hatósági nyoma is maradjon „ügyeskedésnek”.

Lódi Ferenc

Tízmillió forint a dolgozóknak

Részesedés az építőiparban

A Csongrád megyei Építőipari Vállalat nyereséggel zárta a tavalyi évet. Az építőmunkások átlagkeresete különben is szépen alakult az elmúlt esztendőben és meghaladta a havi kétezer forintot. Ugyanakkor nem érdektelen egy vállalat életében, gazdálkodása mennyire rentábilis, hogyan tudja dotálni a havi keresetek mellett dolgozóit. A megyei vállalat előkelő helyen áll ebben a tekintetben, de gyorsaságban is, hiszen holnap, szombatban a részeseidet is kifizetik dolgozóiknak. Tallózzunk az elveken és az összegeken.

R és F

A kollektív szerződés szerint sorolták be a dolgozókat a lehetséges három kategóriába — tájékoztató Major Gyula osztályvezető. Első lépésként minden dolgozót besorolták valamelyik

kategóriába és kategóriák szerint megállapították a tavalyi munkabérek összegét. Ezután a részesedésre nem jogosultak éves keresetét is a jogosult dolgozóknak jutó összeghez csatolták.

Az adóköteles nyereséget felosztották R (részesedési) és F (fejlesztési) alapra. A fejlesztési rész 60 százaléka ugyanis adóköteles, s annak levonása után 10 százalék tartalékolni kell képezni, a megmaradt rész a fejlesztési alap, amellyel a vállalat — álló- és forgóalapok bővítésére — rendelkezik. Az R-rész progresszíven adóköteles, vagyis minél magasabb a nyereség, annál magasabb adóarába esik. Az adózás után megmaradó részből vonják le a tavalyi bérfeljelzésre elköltött összeget, majd 10 százalékot tartalékolni kell, s az ezután megmaradó összeg képezi a részesedési alapot.

Persze még ebből is félre kell tenni olyan kiadásokra, amely mind a három kategóriát terheli: lakásépítési kölcsönök, évközi jutalmazások, és így tovább.

körülbelül 10—11 százalékát kapják évi bérüknek a dolgozók.

Differenciáltan

A megyei építőipari vállalatnál is alkalmazzák a differenciális elvét, azt, hogy aki nagyobb mértékben járult hozzá a vállalat nyereségéhez, az nagyobb arányban is részesedjen abból. Egyéb szempontokat is figyelembe vesznek: a vállalatnál eltöltött munkaidőt, kiváló munkaeredményeket, kitüntetések. A mindenkor kiosztható összegből 5 százalékot fordítanak a hűségjutalomra, a szocialista címet nyert brigádok tagjainak és a Kiváló dolgozó kitüntetést kapott munkások anyagi megbecsülésére.

Az egyes és a kettes kategóriákban is disztinváltnak az eredményeknek megfelelően. Figyelembe veszik az építésvezetők dotálását, hogy milyen volt a vezetőség alatt álló területen az önköltség, hogy mennyiben járultak hozzá az összes nyereséghez.

A megyei építőipari vállalatnál kerekén tízmillió forintot osztanak ki a dolgozók között. Néhány példát kértünk Major Gyula osztályvezetőtől. Elmondta, hogy a kettes kategóriába tartozó építésvezetők közül például Szögi Ferenc, a tarjánlepi lakónegyed irányítója 16,5 ezer forintot kap, Garai Andor, aki az olajprogram kivitelezését irányítja 14 ezer forintot, Malatinszky Tamás, aki a mélyépítőket vezeti, 12,5 ezer forintot kap majd kéhez.

A harmas kategóriába sorolt dolgozók is komoly összeget tudhatnak magukénak, hiszen a 10—11 százalékos összeg jelentős. Néhány jól dolgozó szakmunkás részesedését feljegyeztük: Soós Ernő lakatos, szocialista brigádvezető 6122 forintot, Mogyorósi Mihály kubikos, szocialista brigádvezető 4196, Kardos Mihály kőműves 4708, Pataki József ács 5512 és Magyar Sándor nehézszerkező 4668 forintot vesz fel március elsején.

G. I.

Ítélet a szegedi fagyaltperben

A Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletet hirdetett a Fővárosi Dél-budai Vendéglátó Vállalat és a Szegedi Konzervgyár peres ügyében.

A Fővárosi Dél-budai Vendéglátó Vállalat azért indított pert — mint jelentettük —, mert a Szegedi Konzervgyár 1968. július 14-én és 16-án — az országban akkor gyakori fagyaltmérgezések idején — a következő napilaphirdetést jelentette meg: „Vendéglátó Vállalatok! Cukrászdák! Ne kockáztassák a fagyaltmérgezést! Vásárolják a Szegedi Konzervgyár steril fagyaltkészítményeit. Kiváló minőség, 12 havi szavatosság...”

A felperes kérte, hogy a bíróság tiltsa el a Szegedi Konzervgyárt az ilyen szövegű hirdetés közzétételétől és kötelezze, hogy a hirdetéssel okozott százezer forint kárát térítse meg.

A bíróság az igazságügyi szakértő véleménye alapján megállapította, hogy a Dél-budai Vendéglátóipari Vállalat kára a hűvös időjárás és a gyakori fagyaltmérgezések elriasztó hatásának következménye volt. Emiatt csappant meg százezer forinttal a bevétel, s nem a szegedi fagyaltreklám miatt. A felperes kárigényét elutasította. A konzervgyárt viszont eltiltotta olyan hirdetés közzétételétől, mely ezt a szöveget tartalmazza: „Ne kockáztassák a fagyaltmérgezést”.

A bíróság megállapította, hogy a szegedi konzervfagyalt mérgezési veszélye lényegesen kisebb, mint a hagyományos fagyaltoké. Az alperes hirdetése azonban nemcsak a szegedi fagyalt-ra hívja fel a figyelmet, hanem alkalmas arra is, hogy gyengítse a vásárlók bizalmát más fagyaltkészítmények iránt.

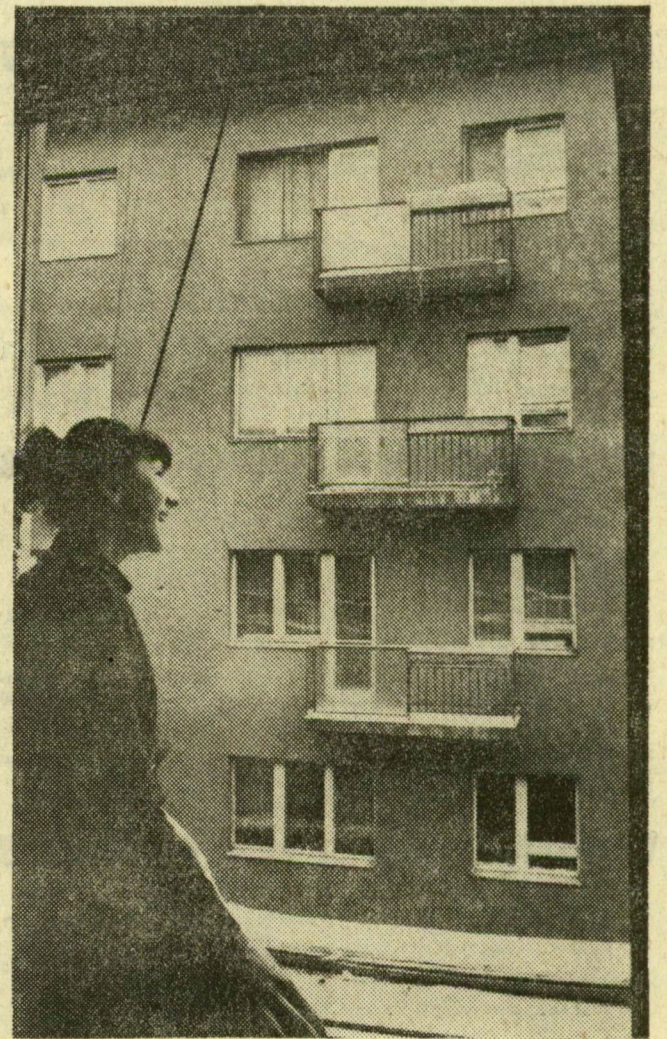
Az ilyen magatartás pedig — az ítélet indoklása szerint — nem felel meg a szocialista kereskedelmi morálnak és törvényes követelményeknek. Az ítélet nem jogerős.

Mennyi jut?

A részesedési alap kategóriákra osztása a következőképpen történik: megállapítják egyes csoportok összes bérének megfelelő maximális összeget, tehát az I-es kategóriában 80, a II-esben 50, a III-asban pedig 15 százalékot. Az így kiszámított maximális részesedési lehetőséget összevetik a tényleges részesedési összeggel, s annak a hányadosa lesz az a szorzószám, amely megmutatja, hogy valójában mennyit is lehet felosztani a kategóriákban.

A kategóriák szerint felosztott pénzösszeget az elmúlt évi bérral összevetik és „kijön” az a kulcsszám, amely — arányosan — az egyes dolgozó személyi részesedését meghatározza. Például az építőiparban körülbelül 6,8 millió forint jut a harmas kategóriába sorolt munkásoknak, amely az összes itteni bérnek a 10 százaléka. Könnyű így belátni, hogy ebben a kategóriában

Épült: 1957—1969

Attila utca 5.

(24.) Furcsa háznak tűnik ez, kapuja nincs sehol. De ha tudjuk, hogy egy kapubejárat csaknem egy teljes lakásnak veszi el a helyét, jó ötletnek kell tartani, ha a bejárat, ahol lehet, a szomszéd házon át vezet. Az épület Barabás Ernő tervei szerint készült.

PENTEK, 1969. FEBRUÁR 23.

DÉLMAGYARORSZÁG 3